

ne driver et omfattende *begravelsesvæsen* og et betydeligt antal *varmtvandsbadeanstalter*.

For så vidt angår det andet af de af Københavns kommune påpegede forhold kan det anføres, at Københavns kommunes skattevæsen ud over det almindelige ligningsarbejde tillige varetager *det arbejde, der uden for København varetages af amtsskatteinspektorerne*.

Københavns kommune udfører selv de opgaver, som for andre kommuner og amtskommuner *varetages af Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark*. Dette gælder eksempelvis lønforhandlinger og indgåelse af overenskomster.

Endvidere har kommunen *egen revision, egen EDB-central og egne vaskerier* til betjening af hospitaler, plejehjem, børneinstitutioner m.v., og desuden varetager *Københavns kommunes statistiske kontor* forskellige opgaver for andre hovedstadskommuner og for Hovedstadsrådet.

Endelig kan det anføres, dels at *de psykiatriske hospitaler*, der til og med 1975/76 blev drevet i statslig regie i det øvrige land, også forud for dette tidspunkt blev drevet ved kommunal foranstaltning i København, dels at kommunens *repræsentative opgaver* som landets hovedstad nødvendigvis må belaste rådhusforvaltningens personaleforbrug.

Ud over de foran omhandlede forhold påpeger Københavns kommune endelig, dels at den skæve aldersfordeling af kommunens befolkning giver anledning til meget betydeligt personaleforbrug i forbindelse med forsorgen for ældre, dels at et relativt betydeligt antal enlige forsørgere medfører et meget stort behov for børneinstitutioner og dermed for børneinstitutionspersonale.«

I en besvarelse af 3. januar 1977 på kommunaludvalgets anmodning om en uddybning af foranstående, for såvidt angår den sociale sektor (L 37 – bilag 17) anføres det:

»Ifølge oplysninger fra Københavns kommune er der med de sociale og aldersmæssige ændringer af befolkningsstrukturen, der er en konsekvens af de sidste ti-års befolkningsvandring, påført kommunen en række forpligtelser.

Personalebehovet i socialforvaltningen påvirkes således af den omstændighed, at 68 ud af 1.000 personer modtog offentlig hjælp i 1974/75. Den tilsvarende andel for resten af landet androg 23.

Antallene af folke- og invalidepensionister, der i det øvrige land andrager henholdsvis 112 og 27 pr. 1.000 indbyggere, andrager henholdsvis 193 og 42 i Københavns kommune.

Uanset at Københavns kommune lægger betydelig vægt på de mindre ressourcekrævende foranstaltninger for de ældre, og uanset at antallet af plejehjemspladser pr. 1.000 gamle er mindre i København end i landet som helhed, medfører kommunens skæve aldersfordeling, at antallet af plejehjemspladser med dertil knyttet personale andrager 11,5 pr. 1.000 indbyggere mod 8,6 i resten af landet. Endvidere nødvendiggør den skæve aldersfordeling et større antal hospitalssenge i Københavns kommune end i landet som helhed.

Endelig er Københavns kommune relativt selvforsynet med børneinstitutioner. Ud over den almindelige forpligtelse til at opfylde bistandslovens krav beror dette på et relativt betydeligt antal enlige forsørgere med børn. Af samtlige forsørgere i Købehavns kommune er ikke mindre end 25 pct. enlige. Den tilsvarende andel for resten af landet andrager kun 9 pct.«

Da der ikke i den forløbne periode er sket væsentlige ændringer i Københavns kommunes arbejdsopgaver i relation til landets øvrige kommuner og amtskommuner, kan jeg henholde mig til foranstående redegørelser og har ikke yderligere at tilføje.

Spørgsmål 4:

Hvor meget ville Københavns kommunes udgifter blive reduceret med, såfremt antallet af ansatte blev reduceret til landsgennemsnittet?

Spørgsmål 5:

Hvor meget ville den samlede kommunale indkomstskat blive forøget med, såfremt amts- og primærkommunerne skulle have et lige så stort personaleforbrug i forhold til indbyggerantallet som Københavns kommune under forudsætning af, at merudgiften alene blev dækket ved en stigning i den kommunale indkomstskat?

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 2, har Københavns kommune pr. januar